

Salve

Prienų „Žiburio“ gimnazija

Nr. 8 (110) 2013 m. gegužė

Levos Alksnuskaitės nuotr.

Metų mokytojos mišriam gimnazijos chorui – penkeri!

Balandžio 19-ąją dieną Prienų „Žiburio“ gimnazijoje vyko didelė šventė – mišraus choro 5-erių metų jubiliejaus ir muzikos mokytojos bei choro vadovės Romos Ruočkienės 50-mečio šventė. Sulaukėme itin gausaus būrio sveikintojų iš savivaldybės, choro senbuvų, Prienų meno mokyklos, „Ažuolo“ progimnazijos, Biržų „Saulės“ bei Ukmergės Antano Smetonos gimnazijų chorų. Salėje susirinkusiems žiūrovams, reginio vedėjai – mokyklos prezidentė Greta ir Tautvydas – pristatė penkerių metų choro istoriją.

Žiūrovams dainas dovanojo ir svečiai iš Biržų ir Ukmergės. Šventę baigė visų chorų bendros dainos, o garsiausiai iš visų skambėjusi daina buvo „Su gimimo diena!“, skirta vadovei Romai. Mūsų gimnazijos muzikos mokytoja 2012 metų Dainų šventėje Vilniuje dirigavo daugiataktantiniam chorui, o 2013 metais buvo nominuota geriausia Lietuvos metų mokytoja. Kalbiname ją.

Esate Lietuvos Metų Mokytoja. Koks jausmas?

Jausmas dvilypis: ir labai smagu, nes tavo darbai buvo pastebėti, sulaukei pagyrų, bet tuo pačiu ir atsakinga, juk nelengva ta karūna, tiesa? (juokiasi). Kadangi toks apdovanojimas, kaip ir pasitikėjimas, uždeda savotišką naštelę – kad ir kaip knietėtų, negali užduočių atlikti bet kaip...

Gavote piniginę premiją. Sakykite, kam skirsite šiuos pinigus?

Na, į kelionę nepavyks ištrukti, o pinigai – slidus dalykas, jog nespėji apsidairyti, o jie jau tik prisiminimas.

Dirbate muzikos mokytoja, kodėl nusprendėte ja tapti?

Įdomiausia tai, kad niekada neturėjau tokio tikslo. Kaip jau ne kartą sakiau, aš tikiu, jog kiekvienas ateina į šią žemę su savo likimu, paskirta vieta, profesija, gyvenimo keliais ir klystkeliais. Manau, jog ir man taip nutiko: sakiau, kad dirbsiu tik muzikos mokykloje, o pasirodė, kad man labiau patinka dirbti bendrojo lavinimo mokykloje.

Prieš penkerius metus subūrėte mūsų gimnazijos mišrų chorą. Kaip jums kilo tokia idėja?

Mūsų gimnazijoje visada buvo dainuojančių mokinių, kurie susiburdaavo į ansamblius, duetus, kvartetus, ir tik prieš penkerius metus norinčių dainuoti tiek atsirado, kad jau tokio būrio negalėjai pavadinti ansambliu. Tais metais į pirmą (devintą) klasę atėjo aktyvių vaikunukų, kurie iš karto įsijungė į koncertinę veiklą, todėl noro, užsidedimo, užsispyrimo nepritrūko ruošiantis 2009 metų Dainų šventei. (nukelta į 2 psl.)

Kornelijos Kupstaitės nuotr.

Interviu vienu klausimu.

Didžiausi pomėgiai – kūryba bei menas

Kalbiname technologijų mokytoją Petrą Kačiųšį.

Kokie yra Jūsų pomėgiai?

Pamokose – teikti mokiniams įkvėpimą kūrybai, nustebinti mokinius originaliomis, įdomiomis, netradicinėmis užduotimis, idėjomis. Viena iš tokių įdomesnių užduočių yra medinės lentynos – tangramos – kūrimas. Tangrama yra kinų dėlionė iš septynių geometrinių detalių,

skirta proto gimnastikai, lavinanti erdvinį mąstymą. Tokių užduočių kūrimas teikia džiaugsmą ne tik mokiniui, bet ir mokytojui, matančiam beatsiskleidžiantį mokinio talentą ir džiaugsmą dirbant. Mano laisvalaikis taip pat yra neatsiejamas nuo kūrybos bei meno. Labai mėgstu nueiti į koncertą ar spektaklį, tap pat mėgstu meistrauti garazę, dirbuotis sode, kur pasitelkdamas kūrybą galiu daug nuveikti. Pomėgių turiu tikrai daug, kad net daugumai neužtenka laiko.

Ačiū už pokalbį.

Rūta Barcytė

Interviu su tėvais. Ar gimnazistai turi būti kontroliuojami?

Balandžio 18 dieną gimnazijoje buvo atvirų durų diena, kai mokinių tėvai galėjo ateiti individualiai pasikalbėti su savo vaikų mokytojais. Kalbiname mamas.

Ką „Žiburio“ gimnazistų tėvai mano apie sugriežtintą pamokų lankomumo tvarką?

Asta Tamošiūnienė (Džojaus mama). Labai gerai. Dovilė Šatienė (Gretos mama). Manau, taip ir turėtų būti. Aušra Kazlauskienė (Redo mama). Manau, tai yra nenormalu. Vaikas turi žinoti, jog eiti į mokyklą yra jo pareiga, kaip tėvams eiti į darbą. Aišku, motyvuoti yra nelengva, tačiau bet kokia prievarta skatina atvirkštinę reakciją.

Kas labiausiai atsako už mokinio lankomumą: tėvai, mokytojai, ar pats mokinys?

Asta Tamošiūnienė. Pirmiausia mokinys, paskui – tėvai, o paskui – visi likusieji aplinkiniai. Dovilė Šatienė. Tėvai, mokytojai ir mokiniai turi bendradarbiauti ir vieni kitus palaikyti. Aš stengiuosi kontroliuoti savo dukrą. Aušra Kazlauskienė. Tai yra mokinio reikalas, tačiau jaunas žmogus dar neįžvelgia grėsmių, kurios būna nelankant mokyklos. Dėl to tėvų žodis turi būti patariamasis, tačiau prievartos neturi būti jokiais atvejais.

Ačiū už pokalbį. Kornelija Kupstaitė

Kornelijos Kupstaitės nuotr.

Comenius susitikimai tęsiasi

Žiemą – į Prancūziją ir Italiją

Kovo 15–21 dienomis keturios mokinės – Justina Kleizaitė, Silvija Kairiūkštytė, Jovita Kemonaitė ir Justina Kleizaitė, mokytojos Džiuginta Gaigalienė, Audronė Ramančuckienė bei direktorė Irma Šneiderienė viešėjo Norvegijoje. Čia, Sandnes mieste, vyko Comenius daugiašalio projekto „Alternatyvūs energijos šaltiniai ir aplinka“ dalyvių susitikimas. Jame dalyvavo ir kitų šalių atstovai iš Prancūzijos, Ispanijos, Vokietijos bei Italijos. Susitikimo metu buvo dirbama grupėse, gaminami draugiškai aplinkai namų modeliai, pristatomos šalys bei organizuojamos ekskursijos.

Stijos Žemaitės nuotr.

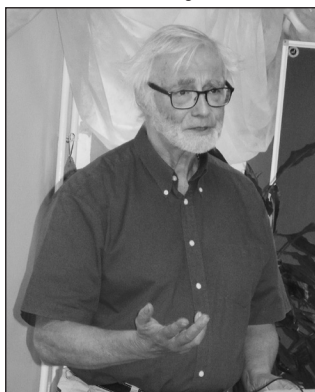

Baigiamasis Comenius susitikimas vyks gegužės 13–19 dienomis Vokietijoje. Mūsų šaliai atstovaus direktorė Irma Šneiderienė, mokytojos Rasa Kučinskienė, Džiuginta Gaigalienė ir mokiniai – Vladas Šatas, Laurynas Juravičius, Greta Aleksynaitė ir Simona Monkelytė.

Linkime sėkmės!

Jovita Kelmonaitė

Fons Joosten – jau antra dešimtis mūsų mokyklos draugas!

Gimnazijoje jau ne pirmus metus iš eilės paskaitas skaito Fons Joosten – ilgametis mūsų gimnazijos rėmėjas ir draugas. Fons šiais metais pasirinko itin įdomias temas: „Olimpinių žaidynių istorija“, „Pirmojo pasaulinio karo priežastys“, „Keliavimo menas“ bei „Olandijos jaunimo gyvenimo aktualijos“.

Gimnaziją pirmą kartą pamatėte prieš 20 metų. Kokia ji dabar?

Kai pamačiau mokyklą pirmą kartą, man buvo baisu – mokykla atrodė tikrai blogai, tačiau po renovacijos

viskas pasikeitė – čia tapo daug šviesiau ir smagiau lankytis. Manau, kad tai yra labai aukšto lygio mokykla.

Kodėl pasirinkote būtent to-kias paskaitų temas jaunimui?

Rinkausi ne pagal save, tariausi su jūsų mokytojais, tačiau, manau, kad tai turėtų būti aktualu ir įdomu jaunuoliams.

Ko palinkėtumėte mūsų gimnazijos bendruomenei?

Visų pirma, kad tęstų tai, kas pradėta ir kad kuo daugiau mokinių rinktųsi Prienų „Žiburio“ gimnaziją, nes joje tikrai gera ir smagu.

Ačiū už pokalbį.

Elena Jančiukaitė

Trys mėnesiai – Lietuvoje

Trijų mokinių iš Prancūzijos – Anelle Laplume, Manon Zago ir Marsanne Chabert – viešnagė Lietuvoje truko tris mėnesius.

Prancūzės daug keliavo, lankė įžymias vietas bei miestus, susipažino su lietuvių kultūra, mokėsi žiesti puodus, groti kanklėmis bei skudučiais. Išstius tris mėnesius prancūzaitės lankė pamokas.

Balandžio 9–ąją dieną vyko atsisveikinimo popietė. Anelle, Manon ir Marsanne pasidalino savo išpuodžiais apie šaltą bei baltą Lietuvą, linksmomis istorijomis bei įvykiais, nutikusiais per tris mėnesius. Projekto kuratorės – Vilija Juodsnuikienė bei Jelena Konovalova – negailėjo mergaitėms gražių žodžių. Gimnazijos direktorė Irma Šneiderienė prancūzaitėms įteikė mokymosi pažymėjimus bei simbolines dovanėles, kurios primins Lietuvą bei mūsų gimnaziją.

Elena Jančiukaitė

2012 metų rugsėjo – gruodžio mėnesiais penkios mokinės pagal mainų projektą „Comenius Individualus mokinių mobilumas“ buvo išvykusios mokytis į Prancūzijos miestelyje Langon esantį „Jean Moulin“ licėjų. Pavasarį prasidėjo antroji atranka į šį projektą. Šaunu, kad projektas sulaukė itin didelio mokinių susidomėjimo. Kalbiname projekto kuratorę Viliją Juodsnuikienę.

Kiek mokinių dalyvavo atrankoje?

Pristatė paraiškas, dokumentus ir dalyvavo pradinuose pokalbiuose gerokai daugiau mokinių nei kad galėjome atrinkti. Daugelis jų rašė abi valstybes, kurią nors įvardydami pirmąją. Kadangi į Italiją siųsime tik tris, o į Prancūziją – penkis mokinius, tad didesnis konkursas buvo į Italiją.

Kokia tendencija: dalyvavo daugiau vaikinių ar panelių?

Vaikinai domėjosi, bet paraiškas ir dokumentus pristatė daugiau merginų.

Ką turėjo atlikti mokiniai, norintys išvykti?

Kornelijos Kupstaitės nuotr.

Nustebino šaltis

Balandį Prienuose viešėjo svečiai iš Ruandos – Laurynas ir Janvier. Vaikinai lankėsi vietiniuose renginiuose, susipažino su lietuvių kultūra, dalyvavo antrą gimnazijos klasių pamokose. Kalbiname Janvier.

Ar Lietuvoje esi pirmą kartą?

Pirmiausia turėjo pateikti paraišką dalyvauti atrankoje, tėvų sutikimus dėl dalyvavimo atrankoje, motyvacinį laišką ir tris rekomendacijas. Rekomendacijas kandidatai pristatė ne tik iš mokytojų, bet ir bendruomenių, organizacijų, klubų, būrelių vadovų. Taip pat atsizvelgėme ir į anglų kalbos žinias, kandidatų šeimų nuostatas. Tėvus kvietėme pakalbėti, aiškinomės apgyvendinimo galimybes, nes italai ir prancūzai atvyks jau nuo rugsėjo 15 dienos. Atrankos komisijoje dalyvavo Gimnazijos tarybos, mokinių, mokytojų, tėvų atstovai, gimnazijos soc. pedagogė.

Kurie mokiniai gali džiaugtis galimybe išvykti į Prancūziją bei Italiją?

II klasių mokinės – Eglė Peleckaitė, Lauryna Ražanskaitė, Miglė Vaitkevičiūtė bei I klasių mokiniai – Domykas Baronas, Emilija Gudauskaitė, Martynas Laukaitis, Silvija Montvidaitė, Marta Šidiškytė.

Ačiū už pokalbį.

Elena Jančiukaitė

Ne, šioje šalyje esu antrą kartą ir tikiuosi, kad ne paskutinį, labai norėčiau čia dar sugrįžti.

Kas Lietuvoje Tau pasirodė labiausiai netikėta?

Žiema, čia neįtikėtina šalta.

Ką manai apie Prienus ir mūsų mokyklą?

Prienai yra labai gražus ir jaukus miestelis. Jūsų mokykla puiki, man patinka, kad joje daug žmonių. Žmonės mokykloje tikrai draugiški.

Koks didžiausias skirtumas tarp pamokų „Žiburio“ gimnazijoje ir Tavo mokykloje?

Kasdien mes mokomes keliomis valandomis ilgiau ir mokykloje dažniau dirbame grupėse.

Ačiū Janvier už pokalbį.

Silvija Žemaitytė

Klasės langas. Vieningi, draugiški, protingai mąstantys

Silvijos Žemaitės nuotr.

Bėgant dienoms, mėnesiams, susidraugavome, tapome vieninga, draugiška, protingai mąstančia – IIa klase. Dabar keliamume į įvairias ekskursijas, rengiame žiburėlius, susitikimus, dažnai kartu praleidžiame net ir laisvalaikį. Visai neseniai mokytojos Romos Ruočkienės pakviesti vykome į edukacinę ekskursiją į Alytų. Ten turiningai praleidome laiką bei sužinojome įdomių dalykų apie mūsų protėvių istoriją. Šypsenos mūsų veiduose leido suprasti, kad buvimas kartu mums buvo malonus.

Tikriausiai verta paminėti ir tai, kad dauguma mūsų klasės mokinių yra pasiekę aukštumų ir mokslo srityje. Olimpiadose laimime prizines vietas, aktyviai dalyvaujame įvairiuose konkursuose. Taip pat garsiname savo klasę siekdami pergalių ir sporto varžybose.

Žinoma, klasėje būna ir nesutarimų, tačiau viskas vis tiek palaipsniui susitvarko. Ne veltui yra sakoma „Iš klaidų mokomės“.

Roberta Šalčiūtė, IIa klasė

Mūsų kūryba

Eglė Peleckaitė - draugiška, neieškanti žodžio kišenėje, iš jos visada gali sulaukti pagalbos! Eglė yra kūrybinga, aktyvi, siekianti tikslo moksleivė. Prienų rajono konkurso „Kuriam pasaką“ laureatė, rajono lietuvių kalbos ir literatūros olimpiados laureatė, Lietuvos lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje užėmusi VIII vietą, respublikinės istorijos olimpiados dalyvė.

Pasaka apie meilę ir džiaugsmą

Seniai seniai, kai dar nei manęs, nei tavęs nebuvo, pasaulyje gyveno maži žmogeliukai. Jie atrodė visai kaip mes, tik buvo daug mažesni... Mažieji žmonės gyveno degtukų dėžutės dydžio miestuose, važinėjo troleibusais, o į tolimesnę miestą nuskrisdavo žirnio dydžio lėktuvais. Šių žmogeliukų gyvenime, kaip jau, ko gero, supratote, vietos daiktams, pastatams ir technikai netrūko. Tačiau mažųjų žmonių pasauliams vietos, deja, trūko... Jie niekada nekūrė eilėraščių, nešventė švenčių, neapkabindavo savo draugo, o žodžio **Meilė** nė vienas iš jų taip pat nebuvo girdėjęs... Tiesa, jų pasaulyje nebuvo karų ir jie nežinojo, ką reiškia žodis **Baimė**... Visas gyvenimas mažiesiems žmonėms atrodė nei baltas, nei juodas, niekas neteikė nei džiaugsmo, nei liūdesio.

Galbūt žmogeliukai taip pilkai ir būtų gyvenę, tačiau nutiko kai kas, ko niekas nė įsivaizduoti negalėjo... Jų pasaulyje išaugo gėlė – ryški, gležna, kvapni. Bepalviame mažųjų žmonių pasaulyje ji buvo tikras stebuklas ir jie visą savaitę miniomis plūdo pamatyti šio neregėto augalo. Žmogeliukai aiškiojo, jiems gėlė atrodė nuostabiai graži ir jų veidus papuošė nedrąsi šypsena, o sielas užplūdo šiluma. Taip jie sužinojo,

Pagaliau mūsų kiemuose pasirodžius pavasariui, paklausėme mūsų gimnazijos mokinių, kaip jie įsivaizduotų savo pavasarinę pamoką, bei paprašėme jų užbaigti sakinį „Gražią pavasario dieną aš norėčiau, kad man pamoką pravestų...“

...pats protingiausias žmogus pasaulyje (pirmenybę teikiu kalbantiems lietuvių kalba, nors, iš bėdos, tiktų ir anglakalbis).

Giedrė

...šaaunus dėstytojas iš mano norimo studijuoti universiteto. **Raimonda**

...koks nors įkvėpantis lektorius, kad nuteiktų pozityviai prieš artėjančius egzaminus. **Kristina**
... mano matematikos mokytojas, lauko klasėje, kur grynas oras. **Žydrūnė**

...mano manymu, šiam reikalui labiausiai tiktų Einšteinas. K.

...daug gyvenime pasiekęs žmogus, kuris padėtų atsispirti renkantis profesiją. **Urtė**

„Studentai – moksleiviams, moksleiviai – studentams“

Balandžio 19 – 21 dienomis Vilniuje jau penktą kartą vyko pavasarinė stovykla „Studentai – moksleiviams, moksleiviai – studentams“. Tai Vilniaus universiteto studentų organizuojama trijų dienų stovykla moksleiviams, kurios pagrindinis tikslas – padėti jaunimui išsiginčinti savo pašaukimus, prisidėti prie motyvuoto, sąmoningo, ambicingo ir iniciatyvaus Lietuvos jaunimo brandinimo.

Norint dalyvauti stovykloje, reikėjo atlikti iš pirmo žvilgsnio gan keistas kūrybines užduotis (pvz.: sugalvoti n būdų, kaip galima panaudoti *kanceliarinį*

ką reiškia **mylėti**. Dienos lėkė ir gėlė pradėjo vysti, lapai pagelto, žiedlapiai ėmė kristi. Mažųjų žmonių širdis apsilankė baimė, kad to keisto sutvėrimo gali nebekuriti. Kai taip atsitiko, žmogeliukai sužinojo, ką reiškia **netekti to, kurį myli**. Prabėgo dvylika tamsiausių kada nors tame pasaulyje buvusių dienų – žmogeliukai sėdėjo užsidarę savo kambariuose, žiūrėjo į vieną tašką, nes nebematė prasmės gyventi pasaulyje, kuriame nėra gėlės... Vis dėlto vienas, pats mažiausias žmogeliukas, išdrįso išeiti į lauką ir išvydo pilną pievą gėlių, visai tokių, kaip toji, kurią visi taip mylėjo. Jis pasilenkė prie gėlių, uostė jas ir nedrąsiai nuskynęs vieną padovanojo savo motinai. Kitus žmogeliukus taip pat užbūrė žydinti pieva, jie skynė gėles, beldėsi į namų duris ir vieni kitiems dovanavo gėles. Taip mažieji žmonės suprato, ką reiškia **džiaugtis ir dalintis džiaugsmu su kitais**.

Nors aš ten nebuvau ir gėlių neskyniau, tačiau esu čia ir dabar... Pasaulyje, kuriame žmonės juokiasi, verkia ir myli. O viskas prasidėjo nuo gležnos gėlytės...

...Prienų krepšininkai. Kad jie papasakotų apie savo profesiją, pabendrautų su mumis, pasidalintų savo karjeros paslaptimis. **Domantas ir Akvilė**

...Kurtas Kobeinas. Norėčiau muzikos pamokos, kad jis mums pagrotų ir padainuotų. **Eglė**
Ačiū už atsakymus.

Paulina Jančytė

Dalia Petkevičiūtės nuotr.

Silvijos Žemaitės nuotr.

Prienų „Žiburio“ gimnazijos laikraštis

Adresas: J.Basanavičiaus g. 1, 4340 Prienai.

Tel.: (8-319) 52430.

[www: http://ziburys.prienai.lm.lt](http://ziburys.prienai.lm.lt)

Nr. 8 (110) 2013 m. gegužė

Laikraštį parengė Rūta Barcytė, Eglė Peleckaitė, Silvija Žemaitytė, Paulina Jančytė, Kristina Žukauskaitė, Ieva Ališauskaitė, Jovita Kelmonaitė, Elena Jančiukaitė, Miglė Tarasevičiūtė, Kornelija Kupstaitė, Dalia Petkevičiūtė.

Laikraščio redaktorius Laurynas Juravičius.

Maketavo Ieva Aldakauskaitė, Vaida Marčiulionytė.

Konsultavo Levutė Karčiauskienė.